

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 4589/2020
15.09.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Бранке Дражић, Данијеле Николић, Марине Милановић и Добриле Страјина, чланова већа, у парници тужиоца – противтуженог ЈП ПЕУ „Ресавица“, против тужене АА из ... и тужених – противтужиља ББ, ВВ и малолетне ГГ, чији је законски заступник ББ, сви из ... и тужиоца по противтужби малолетног ДД из ..., чији је законски заступник ВВ из ..., које све заједнички заступа Владимир Јовчић адвокат из ..., ради исељења и утврђења, одлучујући о ревизији тужених – противтужиља ББ, ВВ и малолетне ГГ и тужиоца по противтужби малолетног ДД, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 4297/2019 од 13.01.2020. године, у седници већа одржаној 15.09.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужених – противтужиља ББ, ВВ и малолетне ГГ и тужиоца по противтужби малолетног ДД, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 4297/2019 од 13.01.2020. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужених – противтужиља ББ, ВВ и малолетне ГГ и тужиоца по противтужби малолетног ДД, изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 4297/2019 од 13.01.2020. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Алексинцу, Судска јединица у Сокобањи П 220/2017 од 20.11.2018. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев и обавезане су тужене ББ, ВВ и малолетна ГГ да стан тужиоца у ..., у улици ... .., стан ..., на кп. бр. ... КО ..., испразне од лица и ствари и предају тужиоцу у државину. Ставом другим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев у односу на тужену АА. Ставом трећим изреке, одбијен је као неоснован противтужбени захтев тужених – противтужиља ББ, ВВ и малолетне ГГ и тужиоца по противтужби малолетног ДД којим су тражили да се утврди да су исти у државини стана број ... у улици ... .. у ... и да се обавезе тужилац – противтужени да са њима закључи уговор о закупу предметног стана по претходно утврђеној закупнини, у смислу Закона о становању. Ставом четвртим изреке, обавезане су тужене – противтужиље ББ, ВВ и ГГ да солидарно тужиоцу – противтуженом накнаде трошкове парничног поступка у износу од 3.800,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж 4297/2019 од 13.01.2020. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужених – противтужиља ББ, ВВ и ГГ и тужиоца по противтужби ДД и потврђена је пресуда Основног суда у Алексинцу, Судска јединица у Сокобањи П 220/2017 од 20.11.2018. године, у ставу првом, трећем и четвртном изреке. Ставом другим изреке, укинута је решење Основног суда у Алексинцу, Судска јединица у Сокобањи П 220/2017 од 29.05.2019. године којим је, у односу на тужену АА, одлучено да свака странка сноси своје трошкове поступка и предмет у том делу враћен је првостепеном суду на поновно одлучивање.

Против наведене пресуде донете у другом степену, тужене – противтужиље ББ, ВВ и ГГ и тужилац по противтужби ДД су благовремено изјавили ревизију због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној, применом члана 404. Закона о парничном поступку.

Према одредби члана 404. став 1. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС", бр. 72/2011, 49/2013 - УС, 74/2013 - УС, 55/2014, 87/2018 и 18/2020, у даљем тексту: ЗПП), ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда, потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). Према ставу 2. истог члана, испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије, Врховни касациони суд цени у већу од пет судија.

Врховни касациони суд је оценио да нису испуњени услови за одлучивање о посебној ревизији, у смислу одредби члана 404. ЗПП.

Правноснажном пресудом усвојен је тужбени захтев и обавезане су тужене – противтужиље ББ, ВВ и ГГ да предметни стан испразне од лица и ствари и да га предају тужиоцу – противтуженом у државину, док је одбијен као неоснован противтужбени захтев тужених – противтужиља ББ, ВВ и ГГ и тужиоца по противтужби ДД којим су тражили да се утврди да су они у државини предметног стана и да се обавезе тужилац – противтужени да са њима закључи уговор о закупу тог стана. Оваква одлука донета је по утврђењу да је тужилац – противтужени власник предметног стана, да је његово право својине уписано у катастар непокретности на основу правноснажног решења Службе за катастар непокретности од 22.02.2018. године, док тужене – противтужиље и тужилац по противтужби, као чланови породице пок. ЂЂ, немају правни основ за коришћење стана, јер је одлука о давању стана пок. ЂЂ у закуп правноснажно поништена.

У таквом случају, нижестепени судови су према чињеницама утврђеним у овој правној ствари, о захтевима странака одлучили правилном применом материјалног права, а другостепени суд је исправно ценио наводе жалбе ревидента о праву на дом, у смислу члана 8. Европске конвенције за заштиту људских права и основних слобода. Због тога нема места одлучивању о посебној ревизији у циљу новог тумачења права. Уз ревизију нису достављене правноснажне пресуде из којих произлази закључак о различитом одлучивању у истој или сличној чињенично-правној ситуацији, а не постоји ни потреба разматрања правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 404. ЗПП, одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије, у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП у вези члана 403. став 3. ЗПП, Врховни касациони суд је утврдио да ревизија није дозвољена.

Према члану 403. став 3. ЗПП, ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужилац је тужбу у овој правној ствари поднео Основном суду у Алексинцу, Судска јединица у Сокобањи дана 03.03.2017. године, а као вредност предмета спора означен је износ од 10.000,00 динара. Првостепена пресуда је донета 20.11.2018. године, док је другостепена пресуда донета 13.01.2020. године.

Како у конкретном случају вредност предмета спора побијаног дела правноснажне пресуде не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, то ревизија није дозвољена, у смислу члана 403. став 3. ЗПП.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Бранислав Босиљковић,с.р.**

За тачност отправка
управитељ писарнице
Марина Антонић